

EXPUNERE DE MOTIVE

Democratizarea societății românești, începută după revoluția din decembrie 1989, a inclus și organizațiile sindicale, astfel că sindicatele comuniste s-au dizolvat de plin drept și au fost înființate organizații noi.

În decembrie 1989, după schimbarea regimului juridic, s-a constituit, oficial, Comitetul Național Provizoriu pentru Organizarea Sindicatelor Libere din România, care a destituit organele de conducere ale Uniunii Generale a Sindicatelor din România și a reorganizat mișcarea sindicală din România. Astfel, au apărut mai multe uniuni sindicale și reglementări legale privind organizarea și funcționarea sindicatelor, respectiv Legea nr. 54/1991, abrogată prin Legea nr. 54/2003 – Legea sindicatelor. Potrivit acestei legi, sindicatele, denumite organizații sindicale, sunt constituite în scopul apărării drepturilor prevăzute în legislația națională, în pactele, tratatele și convențiile internaționale la care România este parte, precum și în contractele colective de muncă și promovării intereselor profesionale, economice, sociale, culturale și sportive ale membrilor acestora.

Prin aceste acte normative, nu s-a reglementat problema patrimoniului sindical, respectiv retrocedarea acestuia către noile formațiuni sindicale înființate. După cum se cunoaște, în domeniul proprietății industriale și a proprietății terenurilor agricole, forestiere și imobiliare, au fost adoptate mai multe reglementări care, în timp, au suferit modificări și completări : **Legea nr. 15 din 07/08/1990** privind reorganizarea unitatilor economice de stat ca regii autonome si societati comerciale, **Legea nr. 58 din 14/08/1991** a privatizarii societatilor comerciale (**ABROGAT DE** Ordonanta de urgenta nr. 88 din 23/12/1997), **Legea nr. 55 din 15/06/1995** pentru accelerarea procesului de privatizare (**ABROGAT DE** Ordonanta de urgenta nr. 88 din 23/12/1997), **Legea fondului funciar nr. 18/1991**, **Legea nr. 1 din 11/01/2000** pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole si celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 si ale Legii nr. 169/1997, **Legea nr. 10 (r2) din 08/02/2001** privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, **Ordonanta de urgenta nr. 83 (r1) din 08/06/1999** privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunitatilor cetatenilor aparținând minoritatilor nationale din România, **Ordonanta de urgenta nr.**

94 (r1) din 29/06/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România.

Potrivit art. 8 alin. (4) din Legea nr. 10/2001, „regimul juridic al imobilelor care au aparținut patrimoniului sindical preluate de stat sau de alte persoane juridice va fi reglementat prin acte normative speciale”. Acesta este și rolul prezentei inițiative legislative, deoarece, până în acest moment, nu s-a rezolvat nimic concret în acest sens. Efectele lipsei de reglementare a însemnat pierderea unei părți a acestui patrimoniu, prin însușirea lui de către entități ce nu au nicio legătură cu dobândirea acestor bunuri și nici cu organizațiile sindicale. De asemenea, un segment din patrimoniu imobiliar, destul de însemnat, riscă să se degradeze, deoarece incertitudinea asupra proprietății este descurajantă pentru orice inițiativă de conservare sau de investire în acestea.

Întrucât nu pot fi stabilite criteriile obiective potrivit cărora bunurile imobile identificate ca făcând parte din patrimoniul sindical să fie distribuite pe cote-părți tuturor organizațiilor sindicale existente la data prezentei, se propune înființarea Uniunii Naționale pentru Preluarea Patrimoniului Sindical, persoană juridică ce urmează a fi constituită prin consensul tuturor confederațiilor sindicale reprezentative la nivel național.

Inițiatori:

1. Sen. Norică Nicolai
2. Sen. ARAC, LA DORO-IOAN
3. Sen. Iulian Nicolae
4. Sen. Dr. Chelaru